

Tot ea, Moroșan Lucia, la 15 februarie 2013, aflându-se în incinta cafenelei „Andy-s Pizza”, din bd.Grigore Vieru 20, mun.Chișinău, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane și însușirea lor ulterioară, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul de a realiza tutun, voalând această înșelăciune cu existența recipisei pe care a întocmit-o la aceeași dată, ilicit a dobândit, prin intermediul lui Culai Alexandru și o persoană de naționalitate ucraineană, bani în sumă totală de 5000 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM la data de 15.02.2013 constituiau 60 306,5 lei, ce aparțineau cet.Cornet Mihail, pe care i-a folosit în scopuri personale, cauzându-i astfel părții vătămate o daună în proporții mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul A.Zadorojnîi în numele inculpatei și inculpată, care au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că instanța nu a apreciat corect toate circumstanțele de fapt ale cauzei și probele din dosar, fiind încălcat dreptul inculpatei la un proces echitabil; - instanța nu a oferit copiile proceselor-verbale ale ședințelor de judecată și prin urmare nu au fost examinate obiecțiile pe marginea lor; - instanța și-a bazat învinuirea pe delarațiile martorilor care nu au fost prezenți la transmiterea banilor, dânsii cunoscând de datorie doar de la partea vătămată A.Caculia; - suma de 5000 dolari dânsa a primit-o de la o persoană cu cetățenie ucraineană și nicidecum de la partea vătămată M.Cornet.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, au fost admise apelurile avocatului A.Zadorojnîi în numele inculpatei și a inculpatei, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care L.Moroșan a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe un termen de 3 ani, cu menținerea dispozițiilor de condamnare în baza art.190 alin.(5) Cod penal.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate lui L.Moroșan i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani și 6 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe un termen de 5 ani. În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că acțiunile inculpatei urmează a fi reîncadrate din art.190 alin.(4) Cod penal, în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, deoarece, potrivit Legii nr.207 din 29.07.2016, art.126 Cod penal, care reglementează proporțiile, se consideră proporții mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, iar caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege - gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Astfel că, conform hotărârii Guvernului nr.951 din 20.12.2012 a fost aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2013, care constituie 3850 lei. Prin urmare, prin infracțiunea comisă de inculpata pe episodul din 15 februarie 2013, dânsa a cauzat un prejudiciu material în valoare totală de 60 306,5 lei, mărime care, raportată la art.126 alin.(2) Cod penal, constituie daune considerabile, luându-se în considerație valoarea și însemnătatea bunurilor pentru partea vătămată.

În acest context, instanța de apel a ținut cont de efectul retroactiv al legii și a recalificat acțiunile inculpatei, constatând că:

Moroșan Lucia, la 15 februarie 2013, aflându-se în incinta cafenelei „Andy-s Pizza” din bd.Grigore Vieru 20, mun.Chișinău, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane și

însușirea lor ulterioară, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul de a realiza tutun, voalând această înșelăciune cu existența recipisei pe care a întocmit-o la aceeași dată, ilicit a dobândit, prin intermediul lui Culai Alexandru și a unei persoane de naționalitate ucraineană, bani în sumă totală de 5 000 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM, la data de 15 februarie 2013, constituie 60 306,5 lei, ce aparțineau lui Cornet Mihail, pe care i-a folosit în scopuri personale, cauzându-i părții vătămate o daună în proporții considerabile.

Astfel, instanța a calificat acțiunile inculpatei în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal ca escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că, probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatei L.Moroșan în comiterea infracțiunilor imputate, acțiunile acesteia urmând a fi încadrate în baza art.190 alin.(2) lit.c) și art.190 alin.(5) Cod penal. Concluziile despre vinovăția inculpatei au fost bazate pe probele administrate în cauză și cercetate în ședințele de judecată, și anume pe declarațiile inculpatei, a părților vătămate M.Culai, A.Caculia, a martorilor D.Guraspashvili, V.Levovski, V.Manvelov, R.Talmaci, cât și prin actele cauzei - procesele-verbale de confruntare dintre L.Moroșan și martorii D.Guraspashvili, V.Levovski din 09.10.2013, L.Moroșan și partea vătămată A.Caculia din 16.06.2012; de ridicare din 11.06.2012 și examinare a recipisei scrisă de L.Moroșan și a discului de model CD-R 700Mb 80 min din 23.06.2012; de ridicare și examinare a recipisei în original de la M.Cornet din 23.04.2014; raportul de constatare tehnico-științifică nr.1561 din 26.06.2012.

Analizând în ansamblu probele sus-menționate, instanța de apel a constatat că acestea coroborează între ele, nu trezesc careva dubii și demonstrează incontestabil vina inculpatei în comiterea escrocheriei, acțiuni încadrate corect în baza art.190 alin.(5) și art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, prima instanța corect a concluzionat că pe parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești, inculpata a făcut declarații contradictorii înaintând diferite versiuni privind acțiunile sale, din care considerente declarațiile ei au fost apreciate critic, considerându-le ca o metodă de apărare a acesteia. Mai mult, inculpata nu a prezentat careva date în confirmare că dispune de terenuri și proprietăți în Bulgaria, cum i-a afirmat lui A.Caculia, precum și date că ar fi vărsat banii în sumă de 5000 dolari preluați în contul întreprinderii sale.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, potrivit art.24 Cod de procedură penală, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesual penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor și își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere de sine stătător, fiind independent de instanță.

La fel, instanța de apel a susținut concluziile primei instanțe referitor la vinovăția inculpatei, concluzionând că probele administrate, care coroborează între ele, confirmă faptul că inculpata a obținut ilicit banii de la partea vătămată A.Caculia, prin înșelăciune și abuz de încredere, ducându-l în eroare, și anume prin crearea unei false reprezentări a realității, astfel dându-i de înțeles că pot face o afacere împreună. Partea vătămată a fost dusă în eroare, având o reprezentare greșită a situației. Toate aceste acțiuni ale inculpatei având scopul de a realiza interesele personale, obținând banii. Infracțiunea s-a consumat odată cu transmiterea banilor, inculpata obținând posibilitatea reală de a se folosi și a dispune de aceștea după bunul său plac. Examinând declarațiile părților vătămate și a martorilor, instanța a considerat că acestea demonstrează cu certitudine consecutivitatea evenimentelor și demonstrează vinovăția inculpatei, dânsa acționând cu intenție directă, la momentul

primirii banilor, având drept scop însușirea lor, neavând de gând să-și îndeplinească angajamentele asumate față de niciunul dintre așa numiții parteneri ai săi.

Instanța de apel a menționat că, aceste circumstanțe sunt dovedite prin faptul că inculpata nu a prezentat careva acte care ar demonstra deținerea dreptului de proprietate asupra careva imobile din Bulgaria, iar banii obținuți nu au fost restituiți pe parcursul mai multor ani atât lui A.Caculia, cât și lui M.Cornet. La fel instanța a indicat că inculpata nu a adresat executorului judecătoresc R.Talmaci nici o cerere prin care să solicite permisiunea privind realizarea tutunului sechestrat, nu a informat că are un antecontract cu cineva, iar banii primiți în sumă de 5000 dolari i-a însușit și nu i-a transmis nici în stingerea datoriei, nici la contabilitatea firmei.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatei, instanța de apel, ținând cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care fac parte din categoria celor grave și deosebit de grave, de persoana inculpatei, care pentru prima dată este atrasă la răspundere penală, de circumstanțele atenuante prezente în cauză, a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea acesteia este posibilă numai prin izolarea ei de societate, aplicându-i o pedeapsă echitabilă în raport cu faptele comise.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recursuri ordinare avocații A.Zadorojnî și N.Moloșag în numele inculpatei și inculpata care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 9) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că invinuirea adusă inculpatei este bazată pe presupuneri, deoarece nu a fost demonstrat faptul comiterii infracțiunilor de către dânsa; - între aceasta și părțile vătămate sânt relații civile, circumstanță ce nu a fost luată în considerație de către instanțele de fond; - nu au fost prezentate probe certe ce ar demonstra vinovăția inculpatei, instanțele bazându-și concluziile numai pe declarațiile părților vătămate, astfel încălcând dreptul inculpatei la un proces echitabil; - instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor expuse în apel; - martorii care au declarat că inculpata este datoare lui A.Caculia cu bani, cunosc acest fapt din declarațiile ultimului, care a prezentat o recipisă potrivit căreia inculpata a împrumutat de la el 55000 euro; - suma de 5000 dolari nu-i aparține părții vătămate M.Cornet, ci cetățeanului ucrainean pentru care inculpata a și semnat recipisa; - banii au fost transmiși pentru garantarea procurării tutunului, fapt confirmat și de către inculpată, suma data fiind arvuna care nu se restituie în cazul în care tranzacția nu are loc din vina cumpărătorului; - instanța a ignorat prevederile CEDO, care stabilește că nimeni nu poate fi privat de libertate pentru datoriile care le are; - probele prezentate de partea acuzării nu demonstrează fapta infracțională de escrocherie.

6. Judecând recursurile ordinare în raport cu motivele invocate și materialele cauzei, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursurilor ca fiind neîntemeiate, Colegiul penal concluzionează că recursurile urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Potrivit textului recursurilor, avocații și inculpata au invocat ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8) și 9) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când aceasta nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței sau inculpata a fost condamnată pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, ori nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportând norma dată la situația în cauză, Colegiul penal conchide că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

Astfel, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele

constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal reține că, instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100-101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui L.Moroșan în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) și art.190 alin.(5) Cod penal - escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile și în proporții deosebit de mari, încadrarea juridică a acțiunilor acesteia fiind justă.

Conform conținutului hotărîrilor judecătorești, atît prima instanță, cît și instanța de apel au conchis că vinovăția inculpatei în săvîrșirea infracțiunilor menționate se dovedește prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, precum și administrate în cadrul cercetării judecătorești, și recercetate în cadrul instanței de apel, și anume declarațiile însuși ale inculpatei, a părților vătămate A.Caculia, M.Cornet, care au indicat că inculpata prin înșelăciune și abuz de încredere a dobîndit banii ce le aparțineau în sumă de 55000 euro și, respectiv, de 5000 dolari, a martorilor D.Guraspashvili, V.Levovski, V.Manvelov, R.Talmaci, cît și prin actele cauzei - procesele-verbale de confruntare dintre L.Moroșan și martorii D.Guraspashvili, V.Levovski din 09.10.2013; L.Moroșan și partea vătămată A.Caculia din 16.06.2012; de ridicare și examinare a recipisei scrisă de L.Moroșan și a discului de model CD-R 700Mb 80 min cu înregistrările convorbirilor telefonice între partea vătămată și inculpată din 11.06.2012 și 23.06.2012; de ridicare și examinare a originalului recipisei de la partea vătămată M.Cornet din 23.04.2014; raportul de constatare tehnico-științifică nr.1561 din 26.06.2012.

Probele indicate sînt amănunțit și detaliat descrise în sentință și decizia instanței de apel, care sînt pertinente și concludente, coroborează între ele și nu prezintă teme de îndoială și care, analizate în ansamblu, confirmă cu certitudine săvîrșirea de către inculpată a faptelor imputate, care întrunesc elementele infracțiunii de escrocherie, adică atît latura obiectivă, cît și cea subiectivă a acestei infracțiuni, deoarece aceasta, prin înșelăciune și abuz de încredere a dobîndit ilicit banii părților vătămate A.Caculia și M.Cornet, cauzându-le acestora o daună materială în proporții deosebit de mari și, respectiv, considerabile.

Argumentele recurenților, precum că instanțele de fond eronat au apreciat probele cauzei, că neîntemeiat nu au apreciat critic declarațiile părților vătămate, deoarece în cauză sînt prezente relații civile, nu pot fi reținute, pe motiv că aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel, și nu poate constitui temei pentru recurs. Mai mult, acest argument a fost invocat și în apel, iar instanța de apel, examinându-l în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat și motivat asupra lui în decizie.

Astfel, Colegiul penal reține că solicitările recurenților privind achitarea lui L.Moroșan, nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate în cauză, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpată în comiterea infracțiunilor imputate, este apreciată de către instanță drept o modalitate de exercitare a dreptului său la apărare.

Argumentele părții apărării, precum că suma de 5000 dolari nu-i aparține părții vătămate M.Cornet, ci cetățeanului ucrainean, pentru care inculpata a semnat recipisa, nu poate fi reținut, deoarece la materialele cauzei este plîngerea părții vătămate M.Cornet în care este indicat expres că L.Moroșan prin înșelăciune a primit suma de 5000 dolari pentru procurarea tutunului, banii fiind transmiși de către partenerul său de afacere A.Culai, ultimul și figurînd în recipisa eliberată de inculpată fiindcă el la acel moment se afla în deplasare. Prin ordonanța din 26.02.2014 M.Cornet a

fost recunoscut ca parte vătămată, la fel, conform rechizitoriului ca parte vătămată în cauză este recunoscut M.Cornet, de la care a și fost ridicat originalul recipisei eliberată de inculpată, fapt ce nu a fost contestat de către partea apărării.

Motivul invocat de partea apărării, precum că între părți au avut loc niște raporturi civile și că arvuna nu se întoarce în cazul în care tranzacția nu are loc din vina cumpărătorului, nu poate fi luat în considerație, deoarece în cauză cu certitudine s-a constatat că inculpata, cunoscând din start că tutunul propus este sechestrat prin procesul-verbal de sechestrul din 17.10.2012 (f.d.215-216, v.1), intenționat a indicat că are tutun pentru realizare, dobândind prin înșelăciune și abuz de încredere la 15.02.2013 banii în sumă de 5000 dolari.

La fel, în cadrul cercetării judecătorești, prin probele administrate în cauză și reținute de instanțele de fond, incontestabil a fost dovedită vinovăția inculpatei și în dobândirea prin înșelăciune și abuz de încredere a banilor în sumă de 55000 euro de la partea vătămată A.Caculia, deoarece inculpata, neavând careva proprietăți în Bulgaria, propunându-i părții vătămate de a deschide o afacere comună cu el, de la bun început a avut intenția de a însuși bunurile acestuia. Faptul primirii banilor de la partea vătămată se confirmă și prin recipisa eliberată de inculpată, prin care și-a luat obligațiunea de a restitui suma 55000 euro și prin înregistrările audio anexate la materialele dosarului.

Trimiterea părții apărării, precum că inculpata a restituit părții vătămate banii în sumă de 55000 euro, fapt ce se confirmă prin notițele de verificare semnate de A.Caculia, nu poate fi reținută, deoarece, în primul rând din textul acestor notițe nu rezultă că A.Caculia a primit sumele indicate, în al doilea rând acestea sunt doar niște xerocopii, iar originalul notiței de la f.d.51 v.1 nu este semnat de partea vătămată în confirmarea primirii sumelor de bani indicate în ea, după cum susține inculpata.

Afirmațiile recurenților, precum că instanțele de fond incorect au apreciat probele cauzei punându-le la baza hotărârilor de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sânt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe de fond.

Astfel, Colegiul penal susține concluzia privind temeinicia acuzării referitor la prezența în acțiunile inculpatei L.Moroșan a dobândirii ilicite a banilor părților vătămate prin înșelăciune și abuz de încredere, deoarece cert a fost dovedit că inculpata a avut intenția de a însuși banii acestora și de a nu deschide o afacere comună cu A.Caculia în Bulgaria și a realiza tutunul, care la momentul primirii banilor era pus sub sechestrul, faptele inculpatei întrunind elementele infracțiunii de escrocherie.

Sub aspectul dat, Colegiul penal atestă că obiectul juridic special al infracțiunii de escrocherie este constituit din relațiile sociale cu caracter patrimonial, nașterea și dezvoltarea cărora trebuie să se bazeze pe buna-credință și încrederea între subiecții afacerilor, fie persoane fizice, fie juridice; buna-credință și încrederea subiecților raporturilor juridice patrimoniale se prezumă, iar în anumite cazuri este și protejată prin legea penală.

Latura obiectivă a escrocheriei se exprimă prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Astfel, prin *dobândirea ilicită a bunurilor* legiuitorul prezumă un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține transmiterea voită în proprietate, posesiune, detenție a bunului mobil sau imobil, a altor valori străine sau dreptul asupra acestora.

Înșelăciunea întrunește în sine variate metode, procedee și tehnici de operare ale făptuitorului - denaturarea informațiilor despre sine sau prin ascunderea unor informații a căror

anunțare era obligatorie. Datele false se pot referi atât la persoana făptuitorului sau a altor persoane, cât și la unele obiecte, fenomene.

Prin modalitatea înșelăciunii făptuitorul induce victima în eroare, îi creează o falsă reprezentare a realității, indiferent de mijloacele utilizate, pentru a realiza transmiterea voită, sub incidența sa ori a altei persoane, a bunului sau dreptului asupra lui.

Abuzul de încredere constă în faptul că infractorul până la primirea averii sau a dreptului asupra acesteia își asumă obligațiuni patrimoniale care apar drept condiție pentru a i se transmite averea, adică făptuitorul exploatează raporturile de încredere care s-au stabilit între el și victimă.

Pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări. Iar latura subiectivă a infracțiunii date se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă. Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

De aici rezultă că, limita între un acord civil și o componentă de infracțiune este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul escrocheriei este caracterizată prin abuz de încredere și înșelăciune.

Lipsa intenției infracționale la momentul intrării în raporturi juridice civile nu presupune excluderea posibilității trecerii pe parcurs a raporturilor civile în sfera penalului.

Prin urmare, reieșind din probele administrate în cauză, inculpata, prin înșelăciune și abuz de încredere l-a convins pe A.Caculia, sub pretextul de a deschide o afacere comună în Bulgaria, iar pe M.Cornet, sub pretextul de a realiza tutun, să-i ofere bani în sumă de 55000 euro și, respectiv, în sumă de 5000 dolari, având intenția de la bun început de a dobândi ilicit banii acestora, deoarece cunoștea că nu are proprietăți în Bulgaria și că tutunul propus spre vânzare era sechestrat.

Sub acest aspect, Colegiul conchide că inculpata a dus o activitate de convingere a părților vătămate despre veridicitatea intenției sale, mai mult inculpata și părțile vătămate făceau parte din sfera afacerilor, fapt ce a pus amprenta încrederii în aceste relații, eliberând și recipise în acest sens, convingând părțile vătămate că-și va onora obligațiile asumate, creând astfel imaginea de un executor de bună-credință. Prin aceste acțiuni, cert se confirmă intenția inculpatei de a însuși prin înșelăciune și abuz de încredere bunurile părților vătămate.

Prin urmare, este neîntemeiată trimiterea recurenților la art.1 din Protocolul nr.4 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale - interzicerea privării de libertate pentru datorii, deoarece, la caz, aceste prevederi nu pot fi atribuite lui L.Moroșan. Instanța menționează că, în cazul când una din părți, asumându-și angajamente, din start cunoaște că nu are posibilitate și nici dorință să le execute (în prealabil fiindu-i transmise bunuri de cealaltă parte, care astfel își pierde dreptul de proprietate asupra lor), este necesară intervenția legii penale.

Astfel, în esență, delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil, se face luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță: atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor și disponibilitatea efectivă a acestuia de a-și executa angajamentele. Aceste două aspecte sânt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetate în vederea constatării lipsei sau prezenței scopului de cupiditate.

Colegiul penal constată că, inculpata a fost supusă pedepsei închisorii nu pentru că nu a fost în măsură să execute obligațiile contractuale, dar, după cum s-a menționat mai sus, pentru faptul că având intenția de a însuși prin înșelăciune și abuz de încredere bunurile părților vătămate, a dobândit suma de 55000 euro sub pretextul de a deschide o afacere comună cu A.Caculia în Bulgaria, fără a avea intenția să investească în vreo afacere comună cu acesta, neprezentând în

acest sens nici un act care ar demonstra deținerea dreptului de proprietate asupra vreunui imobil în Bulgaria, și suma de 5000 dolari, sub pretextul realizării tutunului, știind cu certitudine că la momentul primirii acestei sume - 15.02.2013, tutunul, inclusiv și alte bunuri, erau sechestrate prin procesul-verbal de sechestru din 17.10.2012, ca măsură de asigurare a acțiunii BC „Energbank” SA către SRL „Criulagrocom” și L.Moroșan privind încasarea datoriei de 3406449,79 lei (f.d.215-216 v.1).

La la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de apel a ținut cont pe deplin de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, ce prevăd scopul pedepsei penale, de criteriile generale de individualizare a acesteia, de gradul pericolului social al infracțiunilor comise, care fac parte din categoria celor deosebit de gravă și gravă, de persoana inculpatei, care anterior nu a fost condamnată, precum și de circumstanțele atenuante prezente în cauză și, reieșind din prevederile art.61 Cod penal, corect a considerat că corijarea și reeducarea inculpatei este posibilă doar prin aplicarea acesteia a unei pedepse cu închisoarea.

Astfel, pedeapsa aplicată inculpatei L.Moroșan a fost motivată, individualizată și aplicată acesteia în limitele prevăzute de lege, iar hotărârea atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

Prin urmare, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor în partea ce ține de nevinovăția inculpatei, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală, iar temei pentru casarea acesteia lipsesc.

Potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de avocații A.Zadorojnî și N.Moloșag în numele inculpatei L.Moroșan și inculpata, care urmează a fi respinse ca inadmisibile, cu menținerea hotărârii contestate.

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către avocații Zadorojnî Andrei și Moloșag Natalia în numele inculpatei și inculpata Moroșan Lucia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, în cauza penală în privința lui Moroșan Lucia, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 octombrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun